

„Štajerc“ izhaja vsaki
pelek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
strijo: za celo leto
3 krole, za pol in četrt
leta razmerno; za Ogr-
sko 4 K 50 vin. za celo
leto; za Nemčijo stane
za celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računa naročnino z ozi-
rom na visokost pošt-
nine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
štev. se prodajajo po 6 v.
Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slojpe štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se
sprejemajo zastoj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 80, za
1/2 strani K 40, za 1/4
strani K 20, za 1/8
strani K 10, za 1/16
strani K 5, za 1/32
strani K 2,50, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža.

Štev. 39.

V Ptuj v nedeljo dne 29. septembra 1912.

XIII. letnik.

Današnja številka „Štajerca“ ima 4 strani
priloge; vsled tega obsega skupaj 12 strani in
4 slik.

Lepa zmaga v Leskovcu v Halozah.

Pretekli ponedeljek so se vršile občinske vo-
litive v Leskovcu v Halozah, ki so končale s
popolno zmago naprednih mož.
Res je, da so bili Leskovčani vedno vrli na-
prednjaki in da se niso nikdar klanjali pred
gledniki zapeljivi klerikalne stranke. Od nek-
daj je že Leskovec nekaka trdnjava prosto mi-
sledečih kmetov, ki si bočejo svoje stvari sami
rediti in ne potrebujejo nobenih jerobov. Vsa
tudi zato tem nevpogljivim Haložanom! Ali le-
sno so nasprotniki vendar popolnoma sigurni
bili, da bodo „Štajercijance“ vrgli. Napeli so
vse moči, porabili poštena in nepoštena sredstva,
ganjali najprej cerkev, zlorabljali cerkev, sle-
pili, — pa vse zastoj. Napredni kmet-
je so vrgli to klerikalno-narod-
najaško gospodo ob tla, da si bode ta
padeč pač dolga leta zapomnila. Zmaga je na-
ravnost nepričakovano, presenetljivo lepa.

V resnici povemo, da smo že računili s po-
zornostjo, kajti fajmošter in nadučitelj sta zlobnala
skupaj „vse, kar leze in grè.“ Udeležba pri vo-
litvi je bila tudi živahna. Zato pa je zmaga
templeša. V 3. razredu so dobili naši kandidati
skroglo 10 glasov več nego nasprotniki; tu so
bili izvoljeni sledeči gg.: Jos. Vidovič, An-
drej Windisch, G. Kmetec, Jos. Potoč-
nik. — V 2. razredu so dobili naši možje po
15 nasprotniki pa 8 glasov; izvoljeni so bili
gg.: Jos. Windisch, Joh. Windisch, Fi-
lip Kosel in Rudolf Del Negro. — V 1. raz-
redu so dobili naši kandidati po 6 nasprotniki
po 4 glasov. Le vsled razcepljenja glasov sta
dobila eden naših mož in eden nasprotnikov
(hajdinski modrijan Grabar) enako število gla-
sov; vsled tega se je žrebalo: Grabar je imel
srečo in je tako zlezel v občinski zastop; s tem
srečo nočemo reči, da „ima ta neumen srečo.“
Izvoljeni so bili v 1. razredu razven njega še
gg.: Blaž Windisch, Joh. Vidovič in Al.
Koletnik.

Agitacija nasprotnikov je bila, kakor rečeno,
velikanska. In v sredi te nesramne hujskarje
je stal fajmošter Skamljč, torej mož, ki je
od faranov plačan, ki se redi od kmetov žu-
jter in ki bi se sploh ne smel v posvetne stvari
trikati. Ta politikujoči duhovnik se zanaša pre-
več na haložansko potrpežljivost in si bode en-
krat pošteno prste osmodil. Leskovčani potrebu-
jejo duhovnika za duše pasti, ne pa za sovraštvo
šiti. Leskovčani imajo Skamljč za želodcu,
odkar je prišel hujskarjo zaradi napisa na šoli.
Zdaj pa so ga že do grla siti in mu bodo
kmalu pokazali pot iz Halož. Ali Skamljč ne
vè, da kot duhovnik ne sme zlorabljati vere in
cerkve v politične namene? Ali ne vè, da je
naravnost bogokletstvo, ako se v Božjem hramu
na priznice zaradi volitev hujška? Ali kaj briga
take politične „peteline v črni suknji vera!“
Skamljč je pač mislil, da bode s svojim črnim

talarjem vso občino pokrtil. Med volilce so nje-
govi priganjači delili listke s sledečo vsebino:
„Pridite v nedeljo hitro po sv. opravilo v ka-
planijo na pogovor za ponedeljske volitve! —
Župnik.“ — Ta fajmošter je postal torej na-
vadni politični agent. Sramota! Pa
naj se pusti od klerikalne stranke plačati! Za-
kaj pa jemlje denar od vseh faranov brez raz-
like političnega mišljenja? Sramota! Etnako-
vreden bratec temu čednemu fajmoštru je nad-
učitelj Stoklas. Ta „liberalni“ učitelj menda
tudi misli, da bode kmete v kozji rog pognal.
Pa se moti, Stoklas! Pazi, da te bode šolska
deca vbogala, odrašeni ljudje pa se ne bodo
pustili od tebe komandirati. Sploh ima naduč-
itelj Stoklas čudno veselje na kikle; enkrat vo-
ha za kikle učiteljice in drugih „jungfer“, potem
pa leze zopet pod fajmoštvo kikle. Mnogo
sreče ne bode pri temu imel in ako Stoklas
ne bode miren, povedali mu bomo take romane,
da ga zadnji psiček več ne povoha. Žalostno,
da se puti „liberalni“ nadučitelj za fajmoštro-
vega „štifelpucerja“ degradirati! Temu čedne-
mu parčku pa se je pridružil tudi Grabar,
hajdinski Grabar, mož visoke inteligence, ki
sliši travo rasti in ki bode prav gotovo še po-
slanec ali pa minister. Grabar ima sicer tri-
voglati dušo: enkrat je liberalce, potem Plojaš
in potem zopet klerikalec, — kakor ravno veter
vleče in luna sije. Ta poštenjak je prišel fajmo-
štru na pomoč in je mislil, da bodo Leskov-
čani pred njim na trebuh padli. Pa niso hoteli!
Župnik se je sicer na Grabarja in Stoklasa za-
nesel. A kot zadnjo pomoč je poklical še —
poslanca Mihčeta Brenčič. „Naš Miha bo
pa že zelje zabelil,“ si je mislil črni Skamljč.
In z mogočnimi koraki je prišel Miha, kakor
takrat, ko je kot „pšelarski“ korporal rekrutom
imponiral. A kmetji v Leskovcu so bili tudi
soldati, čeprav ne sami „pšelari.“ Miha jim ni
imponiral. Miha je zaman iskal ljudi, ki bi mu
v Leskovcu „živio“ vpili. Morda mu je „liberalni“
nadučitelj Stoklas roko kušnil; ali pa mu je
kaj o „jungfraveh“ povedal, ker sta oba prija-
telja ženskih predpasnikov. . . Kot peti zavez-
nik pa je prišel Grabarjev svak Jože Mlakar.
Temu poštenjaku seveda nič ne očitamo. Za
svoje svinjarije, ki so vredne divjaka, se je
8 let v ječi pokoril in nikdo mu tega ne sme
očitati. Sramota, nezasišana sramota je pa,
da je bil ta človek, ki bi se moral
skriti pred vsakim solnčnim žarkom, fajmo-
štrova „priča“ na pooblastilih in
glavni priganjač pri volitvah.
Med takimi ljudmi si iščejo torej Skamljč,
Stoklas, Grabar in Brenčič svoje zaveznike.
Pfui! Ali se tisti, na katerih pooblastilih je pu-
stil fajmošter tega Mlakarja kot „pričo“ se pod-
pisati, ne sramujejo? Ali v celem Leskovcu niso
fajmošter in njegovi pajdaši najdlji boljših
„prič“? Še enkrat: pfui! . . Ti ljudje, ta čedna
družbica, so hoteli torej domačine v Leskovcu
premagati. In kmetje so kimali z glavami ter
so pazili, da se te pisane gospode z rokavom
ne dotaknejo.

Devetkrat modri poslanec Miha Brenčič je
svojo „zmožnost“ takoj pokazal. Mislil je, da
sme kot poslanec tudi z nepostavnim pooblasti-

lom voliti. Tudi politični fajmošter in pristaš
vseh slovenskih strank. Grabar sta hotela na
ta „pošteni“ način voliti. Pa ni šlo, ni šlo, kajti
postava velja tudi v Leskovcu in ne samo za
Mlakarja, temveč tudi za fajmoštra. Da se Gra-
har in fajmošter ter prijatelj ženskega spola
Stoklas toliko na postave razumejo, kakor zajec
na boben, nas ne čudi. Ali Miha Brenčič bi
moral vendar nekaj vedeti, kajti on je bil že
parkrat na Dunaju in je že lastnoročno podpi-
sal kvitunge za poslanske dijete. Celotno „pi-
ciklu“ se zna Miha že voziti. Postava pa mu
je knjiga z devetimi pečati. Pred postavo stoji
kakor bik pred novimi hlevskimi vrati! In tako
je moral c. k. komisar poslanca Brenčiča pod-
učiti o volilni postavi in Miha je odšel z nosom,
tako dolгим kakor spuheljska vas . . .

Tako so se izvršile te volitve! In končale
so z naravnost krasno našo zmago. Veselje v
Leskovcu je veliko. Zdaj je v javnosti dokazano,
da Leskovčani ne marajo nazad-
njaškega zatiranja in da se ne bode
nikdar več tako v občini gospodarilo, kakor
začasa Potočnika in enakih mož. Izvolitev sploš-
no priljubljenega in spoštovanega župana g Vi-
doviča je zdaj gotova stvar. Ali ravno tako
gotovo je, da bodo Leskovčani zdaj fajmoštra
in nadučitelja malo za ušesa prijel. Fajmošter
je začel s prepričim in sovraštvom; zapomni
naj se, da kdor veter seje, ta žanje vihar. Nad-
učitelj Stoklas pa naj nikar ne misli, da bode
še kakšno vlogo igral. On je za Leskovčane
„luft“. Napravil je občini s svojo trmoglavostjo
že za več tisoč kron škode. Kmetje si ne bo-
dejo pustili od njega svoj krvavo prislužen
denar zapravljati! Ljudstvo zahteva, da
se zdaj staro šolo proda, pa naj se ta
zaljubljeni nadučitelj makari na glavo postavi!
Kmet, davkoplačevalec je gospodar! Čestitamo
vrlim Leskovčanom iz srca za krasni uspeh, ki
so ga s svojo doslednostjo in s svojo poštenostjo
dosegli!

V farovžu pa je bila velika žalost. Fajmo-
šter je Brenčiča in Grabarja na „pohane piš-
čance“ povabil. Vse je tako fino dišalo, vse je
bilo tako lepo. Ali sedeli so okoli mize in no-
benoga apetita niso imeli . . . Škoda piščancev!

SUKNA in modno blago za gospode in gospe
priporočila izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin
v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne
cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Politični pregled.

Državni zbor se torej le ne bode tako
kmalu sklical, kakor so to delavni poslanci že-
leli. Predsednik Sylvester sklical je seniorski
konvent državne zbornice za 7. oktobra. Prva
seja državne zbornice se bode brzkone dne 21.
oktobra vršila. Upajmo, da bode državni zbor
vendar enkrat h pametnemu gospodarskemu
delu prešel.

Prestolni govor. Pri slavnostni otvoritvi le-
tošnjih delegacij dne 24. septembra slavila sta
najprej avstrijski in ogrski predsednik vladarja.
Naš cesar je prečital potem prestolni govor, v

občin čaka na obljubljeni brezobrestna posojila na vodovode, n. pr. Marenberg itd. Marsikatero obljubo zahtevajo opravičeno, da se jih razdeli. Tve zamán — ker deželni zbor ne dela!

Jako važno nalogo bi imel tudi deželni zbor v pospeševanju železničarstva. Kajti bogatstvo dežele je tesno zvezano z mrežo železnic. Brez železnice se ne razvije nobena industrija, trgovina, noben tujski promet, brez železnice ni oddaje kmetijskih pridelkov, ni celega nroza gotovih predmetov. Cela vrsta važnih železniških vprašanj čaka na svojo rešitev.

Kako težko čaka tudi velik del prebivalstva na rešitev raznih šolskih zadev. Prav mnogo je še storiti gledè strokovnih in napredno-izobraževalnih šol; kajti razno na tem polju je Štajerska skoraj najbolj zastarala kronovina.

Jako važna bi bila tudi ureditev učiteljskih plač, nadalje plač kmetijskih gozdarjev ter kmetijskih lesnih delavcev. A vse to se ne zgodi, ker — deželni zbor ne dela. Delati pa ne more, ker slovenski poslanci obstruirajo.

(Naprej prihodnjič.)

Popolno zaupanje

pridobile so si

MAGGI JEVE kocke

(gotova goveja juha).

po 5 vinarjev pri vseh gospodinjah.

ime MAGGI jamči za takojšnjo pripravo in izvrstno kakovost.

Dopisi.

Vurberg. Neki mi po zahrbtnem napadanju še dobro znani dopisnik me že dalje časa v „Slov. gospodarju“ indirektno napada, a zdaj me pa naravnost izziva. Oprostil mi pa bo, da zaradi pomanjkanja časa mu šele sedaj odgovorjam. Pisal je v 33. številki „Slov. gospodarja“, da se občinske volitve bližajo, kako „Štajercijanci“ agitirajo (sploh je pri vas vsak enkrat „liberalec“, drugi „Štajercijanec“ in „brezverec“, kdor sam kaj misli in lastno prepričanje razodeva), kje imajo isti shode, koga so že za župana določili in več enakih kolobacij, za katere mi je prav malo mar. Vendar dopisniku in resnici na ljubo javljam, da so bile volitve že za dan 10. avgusta razpisane in koče na to slavnost že zmalane. Dopisnik naj raje pove, kakaj ni bilo 10. avgusta volitev, za katere je bilo toliko truda in letanja? Jelile s samimi našimi Jakeci je izvršiti niste mogli, kakor ste mislili. Iz tega namena ste več volilcev iz volilnega imenika izpustili, soseske karčevinske, ktera plačanje za grajskim od največjega posestva davka, in ktero prejšnji župani (ki so pa še bili taki gospodje na primer pred 40 timi leti Pesel, potem Kolarič, Domiler, Zorko in Goznik) iz volilnega imenika črtali niso, še vi vsled reklamacije vpisati niste hotel. Nasprotno ste vpisali osebe, katere nobenega davka v občini ne plačajo ter še se bahali, da reklamanti še vseh napak v imeniku niso našli. Našlo pa je menda več napak c. k. okrajno glevarstvo, zato Vam je pa volilno oziroma reklamacijsko postopanje postavilo ... Zakaj pa ne vlada pravica tudi tujak, s katero se pri vsaki priliki ponašate in katero ste meni že meseca novembra 1910 priporočali? Da smo bili pri Dolinšku obrani, je res, in ko bi prišel še ti zraven, bi nas bilo vseh pet. Ali smete zborovanja imeli samo vi? Zakaj nisi prišel zraven še ti, bi slišal kaj se je govorilo, da bi potem resnico „Gospodarju“ poročal lahko. Pri nas te nikdo ne bi naganjal, kakor so župnik na zborovanju dne 1. avgusta rekli v občinski sobi: kdor ni naše stranke, naj se odstrani! Ali so g. župnik samo za

nektere stranke župnik na Vurbergu, ne pa za vse? Lepo bi bilo, da bi vse stranke, katere so nastale šele po njihovem prihodu na Vurberg, povabili na zborovanje, ter stranke, katere so morebiti na krivem potu, podučili in združili v eno stranko, tako da bi bil en hlev in en pastir. To bi jim bilo pač v čast! Dopisnik je dalje pisal, da smo določili Zelenika za župana, ker je največji svoražnik župnikov. Kolikor vem, se je pri nas še malo agitiralo, tudi Zeleniku ni bilo potrebno, ker smo že 7. julija vedli, da se volitve ne bo. Vemo pa, kdo je od koče do koče agitiral in kaj vse se je obljubovalo. Vete pa tudi vi, komu znate hvaležni biti, da zaradi vašega postopanja že sedaj z kazensko sodnijo niste v dotiko prišli? Zelenik pravi: jaz gospodu župniku nimam biti, če me pri miru pustijo, zakaj svoražnik; pač pa so oni menda moj svoražnik, ker so na omenjenem zborovanju zborovalcem rekli: Zelenika in Horvata ne volite! S tem si gotovo v občini prijateljev ne delajo. Midva z Zelenikom pa sma menda zato najtvečja hudobneža v občini, ker berema tudi kaj drugega, ne samo „Gospodarjevih“ laži, za krutek čas tudi včasih še občinski red. Dopisnik je dalje pisal, da sem se kot ljubitelj žensk vrgel na pooblastila žensk. Se tako jezite, da ste pri moji svakini zastoj pooblastilo fehtarili, ker ga je ona že meni popred dala? Je že vedla zakaj. Od drugih pooblastil pa veš samo ti, jaz ne! Če hočeš o tem kaj več vedeti, pridi s svojim imenom na solnce, če upaš; jaz sem ti volje dokazati, da tudi nisi svoražnik žensk. Pišeš, da bi jaz tudi rad imel neko „šaržo“; tudi to se je v tvoji krščansko pravični glavi rodilo. Ali nistem jaz tistih „šarž“, katere sta g. župan in svetovalec Jakopec po noči za menoj nosila, prostovoljno odložil? G. župan mi je obdveh ponoči v moji hiši še plačo obljubil, da sem sploh neko „šaržo“ sprejeti hotel. Zato, ker mi je takrat dal, pa si je svojo plačo samovoljno zvišal (dokaz obč. računska knjiga)! Da g. Dامتz, nekdanji oskrbnik, iz enega nepodpisane pisma, katerega sta mu ti in tvoj protektor pisala, nekaj ve, je res; a ve le to, da sta dotična pisca nesramna obrekovalca, drugega nič! Da pa veš, da je g. Adametz večji poštenjak kot ti, ki se še podpisati ni upal, ti naznamim, da mi je tisto pismo odstopil, katerega hranim še sedaj kot znak klerikalne značajnosti in znamenje, na kako podel način ste pač vi skušali do gotovih „šarž“ priti. Ker pa je tudi g. Adametz iz obč. odbora izstopil, bi te vprašal, ste njega tudi bacnili iz odbora, ker je pri izstopu rekel, da ni zato tukaj, da bi občini osle pasel? Da bo pa tebi, dopisnik, ložej, ti kakor tudi volilec naznamim, da nikake izvolitve več ne sprejemam, pač pa se bom svoje državljanske pravice vsigdar posluževal. Leopold Horvat

posestnik na Grajeni.

Iz Meretinc nižje Ptuja. Dragi „Štajerc“, že dolgo nisi ničesar dobil iz naše občine Meretinske, ali sedaj je zopet prišel čas jeseni, mrzli čas; treba je, da zagreješ vse tiste Meretinske modrijane, kateri bi sedaj radi župani postali in si že zobe brusijo za tem prestolom, kakor naš mali Hanzek in še več njegovih pristašev, kateri so zaljubljeni v „Slovenskega Gospodarja“. Pa žali Bog, ako bi vsi ti župani postali, pa ne bode več tak redno v naši občini, kakor je bilo dosedaj, ker je naš dosedajni gosp. župan bil res pravičen in redni poštenjak in naprednjak, boljše kakor vsi ti, kateri se sedaj potegujejo za njegov prestol. Dne 30. avgusta 1912 vršila se je v naši občini Meterinci volitev župana. Nekateri modri gospodi so tudi hoteli, da je glasoval njih Sedlar, kateri je bil takrat v preiskavi in se je moral po volitvi prihodnji drugi teden na c. kr. okrožni sodniji v Mariboru v kazenski zadevi zagovarjati. Ta po zakonu občinske volilne pravice ni imel kakor drugi volilci, in še nekaj več je bilo takega vmes. Potem je res neki naprednjak štajerski vložil ugovor proti tem vrlim modrijanom, kateri so svojega Sedlarja tako častno sprejeli in njemu volilno pravico takoj izrekli ter nemudoma dovolili, ravno tako kak drugim volilec, ker se ti modrijani za svojega Sedlarja niso ozirali na zakon. Šele potem se je tem modrim gospodom začelo nekaj takega sanjati, da niso pravilno volitve izvršili, ker jih je eden opazovalec na to opozoril, kar ni bilo po postavi. Sedaj pa

so se obrnili ti modrijani na „Slovenskega Gospodarja“ v Maribor, da bi jim en pomagal in so tam opazovalca v št. 38 z dne 19. IX. 1912 na str. 4 objavili, ker ta ni hotel trobiti v njih rog, ampak je ta eden „Štajercijanec“ v takratni volilni komisiji na prste stopil in jim kašo zmešal, tako da bodejo še oni modrijani morali počakati, da tudi jim grozdje dozori ter ne bodejo potem zopet kislega grozdja prešali. Čakali bodejo saj do takrat, da pride odgovor nazaj od c. kr. namestnišče iz Gradca; boste imeli že vi vsi dovolj časa, da grozdje zori. Ali eden „Štajercijanec“ je pa že imel iakrat ob času volitve svoje grozdje zrelo, da si je tedaj nekaj sladkega k sebi vzel, da je potem tem modrim gospodom volitev zmešal, katere se ni pravilno izvršila. Tisti „Štajercijanec“, ki nemško zna pisat in čitat, več razume kakor vsi modrijani v občini Meretinski, kateri se tako hudo potegujejo za ta mandat; vsi se znate iti še učiti, da si boste znali poprej sami sebi pomagati, tedaj šele drugim in da ne boste hodili k „Štajercijanci“ prosit, da naj bi on važnejše nemške prošnje delal za tiste modre gospode; saj ste vsi zelo modro učeni, posebno pa še tisti mali Hanzek ... Siromaki, poprej pred svojim pragom pomedite in sami sebi pomagajte, potem še pridite drugim na pomoč! Res čudno slabo za take modre gospode, kateri si morajo od „Štajercijanca“ lepše vzglede učiti, da jim bodejo potem volilci bolj zaupali, ker pamet je boljša kak zamet. Dalje prihodnjič. Tehničmar štajerski.

Št. Kunigunda na Pohorju. Vsi farmani od Št. Kunigunde pritečemo h Tebi, dragi naš „Štajerc“ in Te prosimo za krtačo z ostrimi ščetinami, da bomo pokrtali našega g. župnika, kateri nas želi spraviti v svojo mavho. On si misli, da bode nas Poharce res vodil na svojo gajžlo, kak bi se njemu zdelo. Ali Bog nam je razsvetil um, in začeli smo štrajkati proti njegovim zapeljivim željam. Posojilnico je ustanovil kot zajnko za nas vboge kmete. Lepo in kakor zdaj vidimo hinavsko nas je nagovoril, da nam bode na pomoč; če si kateri želi pomagati, mu ni potreba hoditi v Konjice, da bi si tam isprosil denar na posodo. In res nas je vjel, smo šli h njemu, smo si sposodili, kolikor je kateri potreboval; ali žali žali Bog, ko je nekaj časa preteklo, si je naš g. župnik domislil; kak sem mojim bližnim pomagal, še bolj jih moram odreti; brez vsega opomina nas ja advokatu izročil in nam ogromne stroške naredil. Često je njegova dolžnost kot dušni pastir! Mi-v bogi Poharci, če bi mi ta božji dar ne imeli, da z lesom kupčujemo, bi morali vse zapustiti in se v tajnine za krhomo podati; kajti drugi pridelki so pri nas slabi in mi bi se s tem ne mogli živeti. Ali našemu g. župniku je žal, da smo si iz lesa z našimi krvavimi žulji še kakšne kronce skupčevali in se s tem lože preživeli ter naše davke in druge dolgove plačevali. Prepovedal nam je, da ne smemo piti ne vina, piva in žganje. Ja, mi si te omenjene pijače tak ne moremo Bogve kaj privoščiti; ali g. župnik, Ti in Tvoja mama ga pač pijeta na izbiri, vino, pivo, žganje, in spet žganje, vino in pivo. Se še kaj spominjaš, ko si si bil vzel g. kapucinarja „na posodo“ za sv. maše brat in Tvoja mama je snapsa natočila za daritev sv. maše?? A, jaa, — in Ti nas spominjaš, da bi mi novo cerkev zidali. O, naa, za nas je ta cerkev še dobra za ta čas, da bomo bolj bogati in Ti g. župnik pij v tej cerkvi snaps, to novo bomo spet na vino navadili, če nam ga bode Bog dal. In opozarjamo Te, da se poboljšaš, nas ni treba na cesti čakati in nagovarjati, da ne smemo h g. Preskerju lesa voziti. Ti se drži Tvoje dolžnosti in službe. Se še spominjaš, ko si lansko leto pustil in pozabil mrtvega otroka v mrtvašnici in sicer tako dolgo, da je mrtvaški duh se rasprostiral in mimo gredoče vabil, da se vsmilijo vbozega mrliča, kateri je bil že čisto raspaden? Ni vidiš! Za danes toliko, in bo zmirom kaj, kak dolgo se ne poboljšaš. In če se ne poboljšaš, bodeš dobil nove cikle in potem pa „Adijo“.

Prizaditi farmani.

MOJA STARA

Izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-pferd-lilijano-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

Q zastrupljenju živine z umetnim gnojilom.

Zadnjič smo poročali o žalostni nesreči, ki je zadela nekatere kmetovalce v Thonskem močvirju na Koroškem. Pasili so živino na ravno- kar z umetnimi gnojili pognojili paši in vsled tega je mnogo živine poginilo. Stvar je za nas jako važna, ker mi smo odločni pristaši in za- govorniki umetnega gnoja. Zato hočemo v na- slednem objaviti mnenje, ki ga je povedal dipl. agrarni učitelj g. L. Stocker v Gradcu z ozirom na ta slučaj.

G. Stocker pravi:

„Zastrupljenje živine se je zgodilo na paši, ki se jo je kratko časa preje s Tomaževo žlindro, kalijevo soljo in čilskim salpetrom gnojilo. Komaj se je ta gnojila potrosilo, prišla je že živina na gnojeno ploščo; nažrla se je z gno- jili potrošenih rastlin in več kôsov živine je vsled tega poginilo. Katero teh treh gnojilnih sredstev je povzročilo smrt? Tomaževa žlindra je popolnoma nenevarni produkt in bi živali, ako pride v njeno truplo, prav nič ne škodovala. Istotako tudi kalijeva gnojilna sol ne vpliva strupeno; ako bi jo vzela žival v prav veliki množini, bi k večjem drisko povzročila. Zastrup- ljenje v omenjenem slučaju na Koroškem se je izvršilo torej edino po čilskem salpetru. Da je čilski salpeter, v večji množini povzročil, strupen, je znana stvar; zato je treba previdnosti pri človeku in pri živali.

Ako bi se torej omenjeni slučaj na Koroš- kem napačno tolmačilo, bi to lahko kmetijstvu v planinskih deželah prav hudo škodovalo. Saj umetno gnojenje pri nas še itak ni dovolj raz- širjeno. To je obžalovanja vredno, ker potrebuje zemlja večinoma dovolj redilnih snovi tako nujno, kakor živina vsakdanjo krmo. Strokovnjaki, ki imajo veliko izkušnjo, označijo racionalno gno- jenje kot najbolj dobičkanosni korak v pospe- ševanje našega kmetijstva. Ker se za gnojenje travnikov in paš v prvi vrsti Tomaževo žlindro in kalijevo gnojilno sol rabi, ne nastanejo s tem za živino niti najmanjše nevarnosti. V slu- čaju, kadar se poleg Tomaževe žlindre večjo množino kajnita ali kalijeve gnojilne soli rabi, se za preprečenje mogoče male driske priporoča, da se po gnojenju 3 do 4 dni živine na dotično pašo ne žene. Ako se potrosi tudi čilski salpe- ter, naj se pusti 8 do 10 dni preteči, predno se žene živino zopet na tisto pašo; — tako bode imel čilski salpeter priliko, da se raztopi in zleze v zemljo.

Za zboljšanje živinoreje je temeljna potreba, da se ozira najbolj na moderno travniško in pašno kulturo; pri tem igra dviganje vsebine redilne snovi v zemlji prvo vlogo. Ako bi se v tem lepi vzgled vpoštevalo, ki ga nam dajeja Nemčija in Švica, potem bi kmalu napredek v živinoreji in preskrbi z mesom čutili. Dobro bi bilo, ko bi se te besede ravno tako razširile, kakor omenjeni dogodek in da bi se na ta na- čin napačna mnenja razpršila.“

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Novice.

Leto 1913 je izredno čudno leto in prati- karji bodejo imeli z njim posebno veselje. Pred- put pride kmalu, namreč že 4. februarja; v 20. stoletju še ni bilo tako hitrega predpusta in našim „fašinkom“ ne bode treba dolgo čakati. Do leta 2003, torej celih 90 let, ne bode več tako hitrega predpusta. Veselite se torej na prihodnje leto, nežne deklice, ki še niste nobe- nega moža v svoje zanjke vjele! Velika noč bode prihodnje leto dné 23. in 24. marca, Mebohod dné 1. maja, tako da bodejo ta praznik tudi rdečkariji lahko obhajali; Binkošti bodejo dné 11. maja. Vse to velja pa le tedaj, ako se svet preje ne podre!

Mesto in dežela. Nemški redakter Roeder izdal je p. k. knjižico, v kateri čitamo tudi sle- deče zanimive točke: „Nikomur ne bode v glavo

padlo, da ponižuje pomen mesta in tudi velikega mesta. Mesto ima svojo eksistenčno pravico ka- kor dežela. Mesto je naravno-giblajoče, dežela pa naravno-stalna; obe tvorita naravno sintezo napredka. Ali prebivalstvo na deželi, kmet, naj ostane v večini. Ne govorim zdaj samo o kme- tu kot naravnemu reditelju ljudstva, ki mora biti po kvantiteti in kvaliteti tako postavljen, da uredi prehranjenje naroda — jaz imam pred- vsem kmeta kot vstvaritelja ljudske moči v mi- slih. Mesto požira moč; mesto se ne izpopolni samo iz sebe; mesto potrebuje vednega dora- steka ljudstva, ako se hoče vzdržati. . . . Mesto mora biti. Ali za milijonsko mesto z velikanskim svojim požiranjem ljudskih in etičnih moči ni- mamo pametnega vzroka v pametni socialni po- litiki. Mi s sedanjio socialno zakonodajo nismo v položaju, da bi zadržali naraščanje opravičenih mesta v velika mesta pol ali člega milijona. Ali nekaj storimo lahko: kmetijstvo utrditi, da postane rentabla. S tem vzamemo begu iz de- žele enega njegovih najglobejših vzrokov. Zato se danes ne more biti preveč a- graren, marveč le premalo agra- ren. Vso našo zakonodajo naj bi prešinil pa- metni agrarni duh. Mesto kot element gibčnosti si pomaga samo; za deželo, faktorja stalnosti, mora skupnost nastopiti. Enostranski razvitek velikih mest je rop na naši ljudski moči. . .

111 letni ženin. V mestu Helena severno- ameriške države Arkansas se je te dni 111 letni zamorec Aleksander Sandy z neko 60 letno za- morsko krasotico poročil. Stvar ni šala, temveč baje resnica. Najstarejši ljudje mesta Helena se spominjajo, da so „strica Sandy“ že pred 70 leti s tremi odraslimi sinovi poznali. Sandy trdi, da se vè še natanko spominjati na vhod angleških vojakov v Washington leta 1812. Pač redki slučaj, da človek sploh 111 let živi; a da se v tej starosti celo še ženi, to se pač tudi v Ameriki še preje nikdar ni zgodilo.

Zaslugek modernih zdravnikov. Pri nas se trdi, da zdravniki v splošnem ne zaslužijo mno- go. Paš pa se ameriškim zdravnikom dobro godi, kakor poroča to list „Nos Loisirs.“ Dr. W. C. Browning vzdravlja je n. pr. milijonarja Magec in dobil zato okroglo 1 milijon kron plače. Pro- fesor Kelleg v mestu Baltimore zahteva za zdravljenje žene nekega bogataša vsak dan 7000 kron. Za eno samo operacijo je dobil profesor A. Mac Lane Tiffany 50.000 kron. Profesor Chambres je dobil 35.000 kron, ker je ozdravil nekega jetniškega direktorja, ki so ga jetniki smrtnonevarno poškodovali. Profesor Parker v Chicagi zahteva za vsako operacijo 70.000 K. Seveda so ti znameniti zdravniki izjeme. A tudi v splošnem stojijo si ameriški zdravniki, ako razumejo svoj „kšeft“, prav dobro.

Največja zastava sveta. V mestu Los Angeles v Kaliforniji nesli so zadnjič ameri- kanski vojaki zanimivo zastavo z zvezdami. Zastava je največja sveta in meri v dolgosti 35 metrov, v širokosti pa 17 metrov. Ta za- stava ima pomenljivo zgodovino. Naredili so jo svoj čas v spomin ameriškim vojakom, ki so se borili v špansko-amerikanski vojni. V tej zastavi je za vsacega ameriškega vojaka en „stih“ šivanjke.

Maščevanje na Korziki. Na otoku Korzika živi še jako maščevalnoželjni narod. Zadnjič je bil v vasi Querciole kovač Bugotti ustreljen. Kot morilca so izpoznali nekega Paoli, ki je iz ječe ušel. Ta Paoli je bil svoj čas na večletno ječo obsojen, a posrečilo se mu je pobegniti. Komaj na prostem prišel je z neverjetno krvo- ločnostjo vse svoje sovražnike, ki so kot priče proti njemu izpovedale, zasledovati. Vse skupaj je ustrelil 24 svojih sovražnikov.

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Narodna“ polemika. Zadnjič smo napisali uvodni članek, v katerem smo starišem pripo- ročali, da naj pošiljajo svojo deco v nemške šole. Naše tozadevno stališče je itak znano: nemščina je danes neobhodno potrebna, vsaj za človeka, katerega pamet sega dalje nego njegov nos; v slovenskih šolah se otrok že zaradi za- grizenosti „narodnih“ učiteljev nemščine ne pri- uči; zato pa otroka v nemške šole! — To smo torej letos zopet enkrat napisali. Komur se to mnenje ne zdi pravo, — prosto mu! Naj si stvar drugače tolmači in naj svoje mnenje pove,

v dostojni obliki pove! Pa znana je stara pesem: kdor ne vè pametnih argumentov, ta najde psovke kot odgovor. In tako so na naš članek slavni „narodnjaki“ tudi s psovkami odgovorili. Vboga zakonata „Sloga“, ki jo danes ne Neme- ne Slovenec, ne liberalec, ne klerikalec ne mara, in katere že v zadnjih vzdihljajih leži, nam je „odgovorila“ s celo kopico ostudnih psov. In urednik „Narodnega lista“, ki itak nima nič opraviti, ker ga je njegova pesniška „muza“ odslovila, je v prirojeni lenobi ponatisnil „Slo- gino“ čečkarijo. . . . Zakaj nam gospodje ne povedo, kaj smo napačnega napisali? Zakaj nas le psujejo? Pač slaba vest! Le v sramoto tem „narodnim“ psovkarjem, katerim se pač pozna, da so bili vzgojeni v „narodni“ slovenski šoli, hočemo na članek „Sloge“ in „Narodnega lista“ par besed odgovoriti. Prvič ni „Štajerc“ noben „agent za nemške šole.“ Kajti nemške šole so tako prenapolnjene, da se stotero otrok ne more več sprejeti; take šole torej ne potrebujejo no- benih „agentov.“ Drugič je nesramna „narodna“ laž, da se poje v naših šolah pesmi „Deutsch- land, Deutschland über alles“ ali pa „Wacht am Rhein“ namesto avstrijske himne. Res pa je n. pr., da so zadnjič žena slovenskega nad- učitelja in drugi prvaki v sv. Lenartu slov. gor. pobegnili iz cerkve, ko so otroci nemške šole zapeli cesarsko pesem. Naravnost gnusno far- zejstvo je, ako slovenski „narodnjaki“ hlinijo avstrijski patriotizem. Od srbske vlade podkup- ljeni ljubljanski list „Jutro“ se je tiskal v ti- skarni slovenskih učiteljev. Molčite torej raje o vašem „avstrijstvu“, gospodje narodnjaki, ki ste v času vojskine nevarnosti na avstrijske vojske kamenje metali in srbskemu Jurčku „živio“ vpili. . . . Sicer pa je ta „narodna“ jezica bolj smešna nego nevarna. Naravnost „za počit“ je ta-le stavek iz omenjenih „narodnih“ lističev: „Marsikateri nemškutarski falot bi gotovo rad menjal z bogatašem, ki govori le slovenski.“ To je res, gospodje! Faloti bi že z vašimi bogataši radi menjali, — to vam do zadnje pičice veru- jemo. Ali malo veljave dajete narodnjaki slo- venskim bogatašem, ako jih stavite v eno vrsto z nemškutarskimi faloti! In žalostno je, ako bočete v slovenskih šolah le to doseči, da vas bodejo faloti zavidali! Za falote se mi res ne potegujemo, te vam že privoščimo. . . . V ostale- tem pa se naj narodnjaki potolažijo, kajti — kmalu bodejo posamezni njih pristaši zopet k nam fehtati prišli, da naj spravimo njih deco v nemške šole. Organist mestne farne cerkve v Ptujju je vendar hud „narodnjak“ in njegova žena bi gotovo v omedleavici padla, ko bi mo- rala nemško besedico izpregovoriti; svojo deco pa pošiljata le v nemški „Kindergarten“, ki je podpiran od nemškega „Schulvereina“ in, če se ne motimo, sta izprosilca celo znižano ceno. Ta- kih slučajev pa je stotero. Gospodje „narod- njaki“ pa se ne upajo nič reči, ker reflektirajo na „slavnostne obede“ v župniščih. . . . Mi- slimo, da smo s tem za enkrat dovolj povedali.

Papagaji. . . . Politični duhovniki na Slo- venskem pričeli so v novešem času zopet mla- dino hujskati, kvariti in na nepoštena pota spravljati. Kmetske fante lovijo v svoja „čukar- ska“ društva in jih napadajo ter šuntajo v po- nočevanje in pobijanje. In dekleta „združujejo“ v svojih „Marijinih društvih“ ter jih smešijo v vsej javnosti, tako da se mora pošteno kmetsko dekle z gnušom od te komedije odvrniti. Nam seveda prismojene prireditve teh „kercelverei- nov“ ne škodujejo. Smilijo se nam le kmetska dekleta, ki jih Berki, Rabuzezi, Zorkoti e com- pagnia bella v neumnem sovraštvu vzgajajo. Na- ravnost značilna je bila v tem oziru prireditve „dekliskega shoda“ v Cirkovcah, ki se je vršila teden dni pred velikim požarom. Poročali smo že o tej prireditvi in zato ne moremo več nam o tej stvari doposlanih dopisov objaviti. Povedati smo hoteli le, da se „Slov. gospodar“ sam iz teh starih in mladih devičič jano n o r č u j e. Dokaz temu je poročilo, ki ga je ob- javil ta list vseh spodnještajerskih tepcev o cir- kovškem shodu. Evo par cvetk: Poštenjak žup- nik Mursič, katerega tolpa zna že šipe pobijati, je rekel n. pr.: „Vsak človek ima 3 glavne dušne sovražnike, dekleta pa 9.“ Mursič torej dekleta niti k ljudmi ne prištevava. Sicer pa imajo klerikalna dekleta še enega sovražnika in to so — politični kaplani, ki morajo napa-

ameriko pobegniti. „Gospodar“ pravi, da dekleta z „napeto pozornostjo“ poslušale be-
Mursiča o „nevarnem plesu, prešestovanju
sramnem znanju.“ Verujemo, da so se po-
deklina muzale, ko jim je župnik take
grehe razlagal. . . . V Napastovi krčmi
pripilo kar 17 deklet!! Natanko še ni do-
mo, če so vse device. Neka Julka Klasinc
ala na „boj“ zoper grde nemškutarje.
nemškutarji ji baje bolj dopadejo, pa za
„devico“ ne marajo. Take fefle, ki si niti
mo nosa obrisati ne znajo, naj se raje za
delo brigajo. Kar je dr. Hohnjec o „Sta-
govoril, nas pusti hladno. Povemu temu
dramu agenta le to, da naj raje nesnago
slovenskih farovžih pometa, pa bode imel
hijenje dosti opraviti! Neka mladenka iz
je govorila „o treznosti“; pa ne vemo, ali
tem na pijančevanje po farovžih mislila
Tudi iz Ptuja je prišla neka Kovačič in
„pesen“ deklamirala, ki jo je sama „zlo-
Šakrabort! O tem pesniškem talentu pa
mo nič slišali. Bolje bi bilo zanjo, če bi
igrajce kuhali. Deklina Godec ali Gobec
ljajne je kričala v „boj zoper Štajerca in
šnopš.“ Končno je postala hripova in
da so jo s „štamperlom“ Straschillove
pokrpečali. . . . Neka Marička Kranj-
ala pomenljivo, da „obetajo dekleta obilno
Kaplani so bili s to obljubo zadovoljni.
ko je šlo naprej. . . . In zdaj vprašamo:
to „vzgoja“? Neki kmet v Cirkovcah nam
polnoma pravilno pisal: „Ker se duhovni-
ko dopadejo taka tercijska zborovanja
jim posreči veliko število teh lenobopasnih
zobnati, bi nas kmete pač iz srca ve-
ako bi nam v času našega polj-
ga dela, ob okopavanju, sušenju, žetvi
privabili te tercijske. Ker je pa to delo
je končano, privabite nam jih svinjam
rovač, jih bomo dobro plačali in ne
mo od njih krone pobirali kakor politični
Bolje se jim bode godilo kot pri zboro-
bodejo vsaj site in nas ne bodejo po 5
obrekovale, da nimajo Cirkovljani toliko,
par lačnih tercijsk nastili.“ . . . Toliko
shodu. Tercijske naj le naprej klepetajo;
mo, da so le dresirane, kakor papagaji,
par besed „govorijo“, čeprav imajo ptičjo
človeško pamet. . . .

Slovenski poslanec in puran. „Slov. nar.“
„Neki spodnještajski poslanec — nomen
clausum — je posredoval za neko vas v
važni zadevi pri političnih oblastih in je
velj končno tudi lep uspeh. Vaščani so mu
na neki način pokazali svojo hvaležnost.
modernejši možaki so stopili skupaj in se
pretovarili, kaj bi bilo najbolje storiti. Eni so
za častno občanstvo, drugi za dober obed
očetu županu, tretji za zaupnico na javnem
Obveljala pa je slednjič originalna ideja
ga občinskega svetovalca, naj se pošlje go-
poslanca v priznanje za njegov trud, in
hvaležnosti in zaupanja vseh vaščanov —
ga purana. Rečeno, storjeno. Pripoveduje
da je bil gospod poslanec te naravne zaup-
bolj vesel ko eventualnega častnega občan-
in navdušenega slavja na vaškem političnem
Naši gospodi poslanci imajo v svojem
nam precej tehtnih dokazilih vidijo, da so še
nični in pametni ljudje na Spodnjem Štajer-
— Škoda, da „Slov. narod“ ni povedal
tega čičnega slovenskega poslanca! Kajti
bi poslancu očital, da se pusti s pitanimi
zni podplačati in da to ni posebno častno?
bi bi tega ne storil, kajti — mi živimo ven-
na Spodnjem Štajerskem in tukaj so po-
tiki taki, kakor nikjer drugod. . . .

Vboji narodnjaki. Mi nimamo nič proti temu,
so slovenski narodnjaki grozovito neumni,
srdni in nesrečni. Vsa njih „politika“ je „dile-
matična“ in „šport“: le posameznikom nosi ta
„politika“ nekaj drobiža. Jezi nas pravzaprav
to, da so ti gospodje narodnjaki tako nebo-
žni z otroci. . . . „Štajerc“ obstoji zdaj že
vse vrste let. On je zapričel boj proti večidel
skemu odiranju slovenskega ljudstva in to v
asa, ko je bilo treba pogumnega moža za tak
„Klerikalci, ki so gotovo največja moč na
Slovenskem, ker razpolagajo z verskim in cerk-
nim aparatom, so se zaman trudili, da bi „Šta-

jerca“ ugonobili. Nasprotno, — klerikalna dosti-
krat zločinska bujskarija nas je napravila močne
in krepke. Zdaj pa so prišli nakrat liberalni,
baje liberalni narodnjaki. Namesto da bi se ob
naši strani proti klerikalizmu borili, so pričeli
svoj sicer neškodljivi strup proti nam bluvati.
Ako je klerikalizem, gad, potem so narodnjaki
belouška ali slepeč, ki se ga nikogar ne vstraši.
Psovce proti Nemcem so narodnjake tako daleč
spravili, da so danes „bankerotni“. . . . Proti
vedno doslednemu „Štajercu“ pa se je ustano-
vilo celo vrsto listov. Na tucate teh listov se
je ustanovilo in vsa sredstva se je zanje izra-
bilo. Pa brez najmanjšega uspeha. „Domovina“,
„Slovenske pravice“, „Slovenski Štajerc“, „Na-
rodni dnevnik“, — vse je vrag vzel in zapustilo
so le v knjigovodstvu tiskaru neprijetne spomine.
Zdaj imajo ti narodnjaki le še „Slogo“ in „Na-
rodni list“. Svoj čas je imela „Sloga“ vsaj nekaj
malega pomena, ker je bila „leibžurnal“ dra.
Ploja. Ali pametni človek res ne razume, zakaj
niso „Slogo“ pokopali, ko so pokopali politično
veljavo Plojevo. „Narodni list“ je le nekaj ža-
lostni rudiment iz časov, ko so dr. Kunkovec,
Spindler in njih previdnejši prijatelji mislili, da
se bode usoda slovenskega naroda še pri celj-
skem „grenadirbirtu“ rešila. Zdaj umira „Sloga“,
kajti denarja ni in odjemalcev tudi ni, ki bi
prazno slamo tega bedastega lista za oves je-
mali. Kmalu, kmalu nas bode „Sloga“ zapustila.
Ciril-Metodovo družbo se je hotelo izrabiiti, da
bi napravila iz „Sloge“ nekaj „list za obmejne
Slovence“. Ali „obmejni Slovenci“ so se lepo
zahvalili, ker nimajo pravega zmisla za to „du-
ševno hrano“. Na drugi strani se „Narodni list“
tudi nikomur ne dopade, menda niti njegovemu
uredniku ne. In zato bi „shod narodne stranke“
najbolje storil, ako bi Kemperla za urednika
„Narodne lista“ sprejel. Nekateri hočejo tudi
pokojno „Domovino“ zopet oživeti. Pa ne vemo:
pustite mrliča pri miru! . . . Z eno besedo:
narodnjaki so reveži, veliki reveži, in kdor ima
kaj srca, se mora z njimi jokati. . . .

Za uradnike na posestvih. Piše se nam:
Splošno društvo uradnikov na posestvih na Du-
naju („Allg. Güterbeamten-Verein“), ki je, kakor
znano, stanovska organizacija avstrijskih uradni-
kov na posestvih, vpripori dne 2. oktobra ob
priliki „Graškega jesenskega sejma“ v Gradcu,
hotel „Wiesler“ ob 3. uri popoldne potovalno
zborovanje, pri katerem se bode ustanovilo
okrožno zvezo za Štajersko. Prvi podpredsednik
društva dr. Heinrich pl. Haerdtl govoril bode o
postavi za uradnike na posestvih, opravilej ces.
svetnik Otto vitez pl. Egger-Molswald pa o ne-
katerih aktualnih vprašanjih tega važnega
stana.

Neposredni davki. Tekom IV. četrletja
1912 postanejo neposredni davki na Štajerskem
dotekli oziroma plačni v naslednjih obrokih:
I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemnin-
ski davek ter 5-odstotni davek od najemnine
onih poslopij, ki so prosta hišno-najemninskega
davka in sicer: 10. mesečni obrok dne 31.
oktobra 1912, 11. mesečni obrok dne 30.
novembra 1912, 12. mesečni obrok dne 31.
decembra 1912. II. Občna pridobnina in pridob-
nina podjetj, podvrženih javnemu dajanju
računov: IV. četrletni obrok dne 1. oktobra 1912.
III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor
se ti davki ne pobirajo na račun državne bla-
gajnice potom odbitka po osehah ozirom blagaj-
nicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke
in sicer 2. polletni obrok dne 1. decembra 1912.
Ako se navedeni davki oziroma pripadle deželne
doklade ne vplačajo najkasneje 14. dni po pre-
teku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj
morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer
no samo od državnih davkov, ampak v zmislu
postave z dne 15. januarja 1904. l. dež. zak.
broj 17 tudi od deželnih doklad, če skupna
letna dolžnost na dotičnem državnem davku
preseže znesek 100 K; zamudne obresti zna-
šajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti in za
vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati
ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgor
naštetim rokom do vštete dne plačila zapadle
dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v
4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se
ista s pripadnimi dokladi in z doteklimi za-
mudnimi obrestmi vred potom predpisanega pri-
silnega postopanja.

Samomor v ječi. V Mariboru se je v ječi
obesil kaznenec Anton Mannt. Bil je zaradi
umora na 10 let ječe obsojen, od katerih je že
3 leta presedel.

Surovi pretepači. Na poti v Sele pri
Brežicah je kmetški fant Martin Petelinec pre-
peval. Zaradi tega ga je fant Franc Voglež z
dvema enako surovima tovarišema napadel.
Pretepli so ga s poleni in nožmi tako močno,
da je Petelinec smrtnonevarno ranjen. Ubijalca
Vogleža in njegove tovariše so zaprli. — V
Straši pri Slov. Gradcu sunil je kmetški fant
Anton Sussec posestnika Johana Schmidhofer z
nožem in ga težko ranil.

Porotno sodišče v Mariboru. Hlapec Janez
Soba iz Pobrežja pri Mariboru je hlapca Franca
Vake hudo pretepel. Potem je vzel še gnojne
vile in je hlapca Frangeša tako hudo po glavi
udaril, da je ta čez par ur umrl. Ubijalec je
bil zato na 5 let težke ječe obsojen. — Vžit-
kar Matej Bohak je v Vrhovljah zažgal hišo
posestnika Križanic in napravil na ta način za
2000 kron škode. Požigalec je bil na 3½ leta
težke ječe obsojen. —

Vroč „ljubezen“ ima menda posestniški
sin Franc Golob v Zabukovju. Zadnjič šel je k
oknu svoje izvoljenke Amalije Grabič. A na-
mesto dekleta je prišel oče, ki je pričel s
pošteno gorjačo po zaljubljenem fantu udrihati.
To je Goloba tako zjezilo, da je vse šipe pobil
in pričel v hišo kamenje metati, tako da je
moral Grabič s svojo družino pobegniti. Fanta
so sodniji naznanili.

Nezgoda. 75letni zidar R. Maier v Radgoni
je padel pri delu 3½ metre globoko iz „grušta.“
Smrtnonevarno ranjenega so odpeljali v bolnišnico.

Preprečen požar. Pretekli petek zvečer proti
9. uri opazili so ljudje, da gori v podstrežju
trgovine Senčar v Ptuj. Prihiti so hitro in
pogasili ogenj, ki se je bil že pričel razširjevati.
Gasilci so bili alarmirani, a jim ni bilo treba
več vmes poseči. Ogenj je nastal bržkone zaradi
brezvestne lakomiselnosti kakega smrkolina. V
Senčarjevi hiši mora sploh čudni red vladati,
ker se mora javnost tolikokrat z njo pečati.
Mislimo, da so tam mokronosi učenci preveliki
gospodje. S tako lakomiselnostjo se lahko veli-
kansko nesrečo povzročijo. . . .

Srečni lov. V Šoštanju je ustrelil g. Adolf
Orel zajca, ki ima 5 nog. Peta noga mu visi
od leve rame. Čudno žival so izročili nekemu
preparatorju.

Surovi sin. Sin kolarja Steblovnik v Retju
pri Gornemgradu je pretepel svojega očeta, za-
kar se bode imel pri sodniji zagovarjati.

Izpoznani ropar. V Konjicah so prepeljali
orožniki nekega Alojza Bogovič pred barona
Vaja. Le-ta je izpoznal v Bogoviču enega ro-
parjev, ki so ga letošnjo spomlad v Lussin-
Piccolo napadli in z revolverji prisilili, da jim je
izročil 500 kron denarja.

Veliki požar. Dne 21. t. m. se je zgodil v
Cirkovcah pri Ptuj velikanski požar, ki je vpe-
pelil 12 hiš in gospodarskih poslopij z vso krmo,
premičnino in pohištvo prebivalcev. Baje so se
otroci z užigalicami igrali in so na ta način
ognoj povzročili. Goreti je pričelo ob 6. uri pri
posestniku Francu Ploj. V razburjenosti so za-
mogli posestniki le na rešitev živine misliti, ki
se je večidel tudi posrečila. Sosedna gasilna
društva so bila napram velikem tem požaru brez
vsake moči.

Zopet nož! V Pintarjevi gostilni v Planini
so se fantje zaradi deklet prepirali. Kar nakrat
je vzel kočarski sin Janez Tacer nož. Zakričal
je: „Zdaj mora kri teči!“ in sunil hlapca
Vidmajer v hrbet ter v rebra. Potem je sunil
še hlapca Franca Žibret v vrat. Oba sta težko
ranjena. Ko so drugi fantje polena zgrabili, je
divjak pobegnil.

Nepoboljšljiva tatrica je 18 letna Justa
Zdolšek. Vkljub njeni mladosti je že zaradi
tatvine predkaznovana. Zadnjič je zopet
čevljarju Kodriču v Celju mnogo usnja ukradla.
Čevljar pa jo je zasačil in so jo zopet okrožni
sodniji oddali.

Divjaški pretepači. Pri nekem plesu v
Juharjevi gostilni pri Konjicah so se fantje
stegli, seveda kakor navadno v naših poklerikal-
jenih krajih, z nožmi. Anton Rubin je bil hudo
tepen. Vinkota Lavrenčič sunil je nekdo z
nožem v roko. Tudi Ana Ratej dobila je z nožem

sunek v nos in v uho. Fanti Napotnik, Prosenjak, Verhovšek in sestre Ana, Barta ter Matilda Ratej so šli potem na prosto ter so vsacega, ki se jim je približal, pobili in z nožmi osuvali. Bartlu Ribič so odrezali desno uho. Krčmarja Juharta, ki je hotel fante pomiriti, so smrtonovarno ranili. Jozefi Ribič so desno roko zlomili. Orožniki so vse te divjake zaprli. Ko bi duhovniki manj politike uganjali, pa bi ne bilo takih divjakov!

Vlom. V Stari Novivasi pri Radgoni se je izvršil zopet vlom. Pri posestniku Paulu so ukradli tatovi mnogo boljše obleke, pri eksekutorju Tranzu pa precej perila. Skupne škode je za 200 kron. Tudi pri nekem tretjem posestniku so hoteli tatovi vlomiti, pa se jih je pravočasno pregnalo.

Roko odtrgalo je pri delu v Burgovem mlinu v Juravcih pri Ptuju mlinarskemu pomočniku Alojzu Prapotnik. Nesrečnega so odpeljali v bolnišnico.

Iz Koroškega.

Dr. Brejčeva pota. Piše se nam: Kakor listi poročajo, je „poslanec“ — Brejc v Abbaziji imel shod z „jugoslovanskimi“, hrvaškimi in srbskimi poslanci kot „zastopnik koroških Slovencev“. Tam so skovali novo „jugoslovansko kraljevstvo“. Brejc, rojen „Boučan“ je tam Korošce prodal. Hvala Bogu nas Korošce ta osoljeni doktor še nima vse v žaklju in spregovorilo bo še ljudstvo, jeli se damo prodati. „Boučani“ nas Korošce še ne bojo prodali. Morda je bil ta Tolminec po domačem Boučan poslanec črnhelmov, a prostega koroškega ljudstva ne. Bog nas obvari takih „zastopnikov“, ki se mastijo in obo-gatijo pri revnih kmetih.

Priromal je nek Boučan
Cez Kranjsko in Ljubel
V lepo Gorotansko,
Da bi Korošca vjel.

Prilizoval se je ta maček
In sladko govoril,
Da bi si kako miško
V žakelj pridobil

A zlezlo je v škopec
Le malo krtov mu,
Te črne, nočne brate
Odnesel je domu.

Z žakljom je napel jo
Do jadranske morja
V lepo Abbacijo
Da miške tam izda.

„Prinesel sem koroške
Vam miške, gospodje,
Ki so mi prav neumne
Vse not v žakelj šle“

O joj, ko žakelj „ofna“
Vun krti lazijo,
Ki se pred čistim solncem
Pod frake skrivajo.

Šmarjeta pri Velikovcu. Piše se nam: Za tukajšnji vodovod dovolila je dežela 2000 kron, vlada pa 4000 kron podpore Upati je, da pride kmalu še podpora poljedelskega ministerstva; potem bi se z zgradbo pričelo.

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v občini Waisenberg so bili sami naprednjaki izvoljeni. Čestitamo!

Šteben pri Doberlvasi. Piše se nam: Naše prometne razmere so tako neprijetne, da je treba o njih v javnosti potožiti. Sedanja poštna zveza je popolnoma neprimerna, nezadostna in potrebam neogovarjajoča. Naš kraj ni majhen. A vsakdo mora n. p. po vrednostne pošiljke do oddaljenega poštnega urada v Globasnici sam iti. Navadna pisma se z dobroto drugih oseb in s šolsko deco adresatom prinaša. Da pri tej priljubljenosti poštne stvari, med njimi tudi take, ki so jako nujne in važne, mnogokrat več dni in tudi cele tedne potrebujejo, je dokazano dejstvo. Po sedanjih zvezi je pošta 10 ur čez gore in doline po neprimernih cestah na poti; v zvezi s poštним uradom v Šmihelu pa bi potrebovala le 2 uri. Omeni naj se še, da bi se s tako ugodno zvezo potovalo po lepi deželni cesti in dobri občinski poti ter skozi napredujoče vasi, kar se

doslej ne godi. Naj bi torej slavna poštna ob-last vendar enkrat pametnejšo in ugodnejšo zvezo dovolila! — Gospod Jos. Lamprecht p. d. Zankl tukaj uredil si je najmodernejše naprav-ljeno hidravlično mosterijo, ki jo žene voda. Vabi interese prijazno, naj jo prav mnogo-krat posetijo. — Z zgradbo našega vodovoda (Hochquellenleitung) se je zdaj prav dolgočasno pričelo. Žal da se rabi doslej le tuje ljudi, med-tem ko čaka mnogo domačinov težko na delo.

Št. Lipš pri Rajneku. Piše se nam: V naš-šem kraju je že tako mrzlo vsled slabega vre-mena da bi skoraj že treba bilo sobe kuriti. Na Št. Kristoforovi gori je že večkrat padel sneg; ubogi kmeti imajo še oves zunaj in se trudijo in trudijo za življenje, da bi imeli čez zimo hrano. Otavo sploh ne morejo pokositi in so prisiljeni kmeti, živino popasti dati. Kaj bo po-tem po zimi?

Odlikovani gasilci. Za 26 letno zvesto delo v službi gasilstva bili so v Zgornji Beli sledeči člani tamošnje prostovoljne požarne brambe s častno medaljo odlikovani: B. Ertl, Joh. Merlin, A. Pachler, Jos. Singer, Jos. Stadler in Jos. Zerobin. Čestitamo!

Ovce kradel je Luka Pečnik v Goricah pri Unterdrauburgu. Pokradel je raznim posestnikom 5 ovce.

Divji lovci. Jožef in Johan Perečnik, Gregor Adam in Simon Bogatinc v Gaisbergu so brez pravice streljali srne in se bodejo morali vsled tega pred sodnijo zagovarjati.

Zaprl si v Beljaku hlapca Petra Popečnik, ker je svojemu gospodarju Michelitschu v občini Gummern 600 kron denarja ukradel.

Nezgoda. Posestnikov sin Paul Jäger v sv. Štefanu padel je iz podstrešja gospodarskega poslopja 5 metrov globoko. Obležal je nezave-sten in s teškimi poškodbami.

Konji splašali so se županu Adolfu Pichler iz Pusarnitza, ko je ravno čez železniško progo peljal. Župan in njegova dekla sta padla iz voza. Dekla je bila pri temu tako težko ranjena, da brčkone ne bode več okrevala.

Ponarejeni denar. Neki trgovec v Celovcu je dobil ponarejeni 5 kronski tolar. Pozor pred takim denarjem!

Lov na nevarnega zločinca. V Pontafu aretirale je policijski agent Fr. Santler nekega sumljivega mladega moža, ki se je hotel na ko-lestu čez mejo peljati. V uradni hiši je fant agentu revolver na prsa postavil in pobeg-nil. Posrečilo se mu je čez mejo priti in tudi italijanski karabinerji ga niso zasačili. Čez par dni se je pač našlo vrečo, v kateri je bilo ne-kaj anarhističnih spisov, patronov in orodja za vlome. Sumi se, da je bil pobegnili zločinec ali nevarni tat ali anarhist. Doslej še nimajo no-benega sledu od zločinca.

Smrtna nesreča. Poročali smo zadnjič, da je v Celovcu delavec Jožef Mikula pod vlak prišel. Nesrečnejš je potem v bolnišnici na pri-zadetih ranah umrl.

Trojček dobila je omožena posestnikova hčerka Lina Paskoli v Rosenau b. Tigring. Vsi trije otroci in mati so zdravi.

Kolo ukradel je neznani tat fantu Georgu Sichler v Poggersdorfu.

Otrok utionil. Posestnica Tereza Rossmann v Abriachu je delala in pustila 1 letnega otroka njene hčerke brez nadzorstva. Otrok je padel v škap vode in utionil.

Detomor? V Železni Kaplji so zaprli dekle Terezo Trunk; dolžijo jo, da je svojega otroka umorila.

Nevarni zločinci. Gozdar Paul Köfler v Aus-serfragantu je zasačil hlapca Pacher in maši-nistu Edlinger na neopravičenem lovu. Tatova sta namerila proti lovcu, a ko je ta dvakrat nanja ustrelil, sta pobegnila. Orožniki so tatova že sodnijo oddali.

Vboga deca. V občini Untergassen prišel je 14 mesecev stari sinček rudarja Wolwang do steklenice z vitriolom. Nesrečni otrok je iz stek-lenice pil in pridobil take rane, da je kmalu nato umrl.

Povožena je bila v Beljaku delavka Eliza Waidacher. Pridobila je tako težko rane, da je čez par dni v bolnišnici umrla.

V spanju obkraden je bil posestnik Jožef Winkler v Golku. Ko je namreč v neki gostilni zaspal, mu je neznani tat 150 kron zmuznil.

Slab izgovor. Lovcu Johanu Schmiel Grossfleisistal ukradel je neki kmeti fant hla-kron vredno puško; ko so ga orožniki pri-rekli je, da je vzel puško le zaradi tega se-ker je mislil, da je last kakšnega lovskega ta-Ne vemo, če mu bode sodnija to verjela.

Pazite na deco! Dekla Ana Appolane Bistrici poslala je svojo malo hčerko v kuhinjo. Otrok je prišel ognju preblizo, obleka se je v- in vboga deklica je na prizadetih opeklinah dru-jutro umrla.

Nezgoda. V Paternionu padel je okra-sodnik g. O. Resch vsled slabe razsvetle- neki novo narejeni jarek; zlomil si je ramo.

Pobalinstvo. Neznani lopovi so v ribon-jupnika Kocha v Sv. Marjeti pri Patergasse- okroglo 300 forel ubili.

Vboga deca! Kočarica Johana Schneeb- v Stronu šla je na polje po krmo in pa- svojega 1 letnega sinčka samega doma. V- otrok je zlezal do škafe vode, padel notri in- utionil, predno je mati prišla.

Nesreča. Pri delu v jekleni tovarni v R- rovljah dobil je delavec Ignac Dermalz ta- opekline, da je njegovo življenje v vel- nevarnosti.

Po svetu.

Duhovnik požigalec. V vasi Volosaky grško-katoliški župnik Mihajl Strokli opazil, da ima- gova žena z nekim kmetom ljubavno razmerje. Zg- je to tako razburilo, da je kmetu hišo razgal. Ogn- se je razširil in je polovica vasi pogorela. Župnik se- imel vsled tega pred porotniki zagovarjati. A poro- so blagoslovljenega požigalca s 5 proti 7 glasov- krivde opustili.

Na profesorja streljal je v St. Pöltenu š- Rudolf Hlawatsch. Ustrelil je dvakrat iz revolverja pa ga ni zadel. Tudi na šolskega slugo je fant strel- brez da bi ga rnil. Potem pa je sam sebe ustrel- Dečku se je baje zmešalo.

Velikanski gozdni požar se je zgodi- Uhsovoji na Ruskem. Prebivalstvo cele vrste vasi je- ralo zbežati. Vbogi ljudje niso mogli ničesar kot na- življenje rešiti. V veliki nevarnosti so tudi tamošnji- milijone vredni rudniki. V plamenih je našlo tudi- oseb svojo smrt.

50.000 oseb utionilo? Listi prinašajo ta- grame o grozovitih neviht na južnem Kitajskem. D- je tam tajfun (grozni vihar), ki je cela mesta in ne- vilno vasi utionil. Več kot 100.000 družin je na bet- palici. Po viharju je nastala povodenj, v kateri je o- okroglo 50.000 oseb utionilo.

Napadeni kloster. Od nekega duhovnika e- hujskana množica v mestu Tore del Grecco v In- napadla je tamošnji nunski kloster. Množica je in- vrata klostra že razbita, ko so prišli orožniki in jo r- gnali. Voditelja napadalcev, nekega duhovnika, so e- prli. O vzroku napada še ni jasnih poročil.

Loterijske številke.

Gradec, dne 14. sept.: 30, 1, 8, 12, 14
Trst, dne 21. septembra: 21, 70, 27, 60, 8

Namesto „lebertrana.“

Koliko otrok se sili, da pijejo »lebertran«; go- tovo mislijo stariši dobro, a otroci jim bodejo hla- ležni, ako smejo jemati Scottovo emulzijo namesto »trana.« Kajti v tem preparatu se duh in okus »tr- na« ne opazuje; malim dopade smetanasta ta me- nica večidel tako dobro, da pričnejo pri pogledu za steklenico skakati in vriskati. Uspeh Scottove emulzije je — kakor to izkušnja uči — mnogokrat presenetlj- tako da slabotni otroci tovariše njih starosti v telesni- kakor v duševnem oziru mnogokrat prekosijo. A vedno- le pristna Scottova emulzija, nikdar ne ponaredba. Cena originalne steklenice 2 K 50 h. Se dobi v vseh apote- Proti vposiljati 50 h v znakmah na SCOTT & BOWNE, o. z., Dunaj VII, in pod povzom na ta list se zgodi enkrat- doposiljatev poizkušnje po apoteki.

Graški jesenski sejem. Le par dni še nas ločijo od pri- graškega jesenskega sejma, ki bode vsakekar, ako vremen- to dopusti, vredni naslednjim dosežanjih teh sejmov. Razven raz- že znanih zabav na sejemskem »praterju«, kakor n. pr. dir- hod (Texas-Text), Senegalska četa, velikanska morska riba, Paria- gledišče bolha, kršne železnice, razstave zverin, teatri itd. us- malo bode tudi novo malo gledišče, katerega oder je mala- pisalna mizica, na kateri plešejo eno ped dolge nečrne figu- Zanimivo je, da so figure v skriti dvorani resnične in se ji v- voltnimi zrcali eno ped velike gledalcom predstavi. Najzanimiv- pa bode vsakekar krasni sejem s kmetijskimi stroji.

Ure postanejo cenejšje! Vkljub splošni dragini je svetov- znana firma ur Max Böhnel, Dunaj, IV., Margaretenstrasse 27/1 glasov ravnokar izišlega cenika cene reducirala in se dobi v- snici po fabričnih cenah jako cene solidne ure. Vsako dobi- zahtev tako glavni cenik o urah, zlatega in srebrnega blaga ter- vsake kupne obveznosti franko in zastojni doposlan. Pošta do- snica na zgorajšjo trdiko zadostuje.

Zanimivo je novi glavni cenik s 4000 podobami primar- borne svetovne firme c. in kr. dvorni založnik Hanns Kunt- razpoložljiva hiša v Mostu (Brux) šte. 1698 (Češko), kajti ta o-

posledniku **Thomas Dokl**, Deublergasse 29, **Brunndorf**
b. Marburg

Grozno

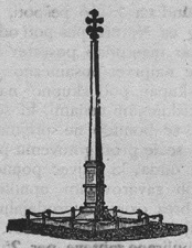
visoke cene se plačujejo pogosto za **moška in ženska sukna**, česar se pa vsak zasebnik na popolnoma lahek način ubrani in sicer če direktno naroča sukna, kakor tudi vse **platneno blago** izključno le iz šlezjskega tvorniškega trga. Zahtevajte toraj, da se vam brezplačno doloži moja **jesenska in zimska zbirka vzorcev**. Trgujem samo s prvovrstnim blagom.

Razpošiljalnica sukna
FRANC ŠMID

Jägerndorf Nr. 210, avstr. Slezija.

Bolane svinje

pomeni za vsakega živinorejca veliko izgubo! Svinjereja prinaša le tedaj dobiček, ako nobena svinja ne oboli. Najpluvnejše sredstvo za preprečevanje in zdravljenje proti vsem svinjskim kugam so že več kot 50 let priznane Obelisk-svinjske kapljice „Sussanol“.

Nesteto zahvalnih in priznanih valnih pism prita o nezmisljivem vplivu tega izbornega sredstva! Vsa svinjereja naj ima te kapljice v hiši. 1 steklenica K 1.—, 10 steklenic K 8.—. Naprej! prodajati dobijo —visoki popust.

Pazite na varstveno znamko „Obelisk“ in ime „Sussanol“ ter zavrnite druge preparate kot ničvedno posnemanje odločno nazaj. Se dobi v največjih apotekah. Poštna razpošiljatev vsak dan po Apoteki „zum Obelisk“ 745

VIKTOR HAUSER v Celovcu, Kardinalplatz.
Ptuja: apoteka Behrbalk in apoteka pri zamorcu H. Molitor.

POZOR!

Zagorsko belo apno, Portland- in Roman-cement, traverze, šlisen-železo, železo za obkovanje vozov, štedilniki (šparherd); deli šparherda za prizidanje, kotlji, vlitni in bakreni, stavbeno obkovanje, vse vrste barv, Tomaževa žilindra, kovski koks, vse druge vrste železnega blaga, najceneje pri

Alois Matschek, Maribor, Triesterstrasse 25.
poleg bolnišnice. 341
Vedno tudi velika zaloga najcenejših lesenih dil, lat, stafelnov itd.

Peter Kostič-a naslednik Celje

na glavnem trgu zraven apoteke

priloga svojo zalogo: Otročjih igrač, raznih vrst usnatega blaga kakor kofre, taške za šolo, za nakupovanje in za denar, toaletne reči, pisalne in kadilne predmete. Razne stvari iz jekla npr. bestek, žlic, nože za žep in prave Solinger britve itd. Blago iz celuloide in roga, kako tudi pletarsko blago npr. korbe za potovanje vseh vrst. Razno blago iz stekla in porcelana, talarje, piskre, sklode, flaše, glaze in druge v to stroko spadajoče reči. Bazarni oddelek že od 20 vin naprej. Posebno lepe reči pa za 80 do K 120.

Najcenejše stenske, budilne in žepne ure dobite pri:
R. Almoslechner, Celje, Spitalgasse,
nasproti hotela „Stadt Wien“
ustanovljeno 1. 1865.

Stenske ure od 3 K naprej; srebrna žepna ura skupno s pravo srebrno veržico od 12 K naprej; niklasta budilnica z jako močnimi zvonci 3 K; vse zlato in srebrno blago po najnižjih cenah. Vse zlatnine in srebrnine so pregledane od c. kr. urada za punciranje na Dunaju. Vsa popravila ur in zlatnine se najsolidneje in najbolje pod 2 letno garancijo izvršuje.

Izmenjava in nakup starega zlata ter srebra.

Neprijetne lasi

v obrazu, na rokah, odpravi tekem 5 minut

dra. A. RIX odstranjevalec las,

gar. neskočljiv, zanesljiv uspeh, ena doza za K 4.— zadostuje. Pošljite strogo diskretno.
Kos. dr. A. RIX laborat. DUNAJ, IX., Berggasse 17/X.

Gospodinje!

Ne kupite putra ali nadomestila za puter, dokler niste glasovite, splošno preiskušene svetovne marke

BLAIMSCHEIN

„UNIKUM“

MARGARINE

preiskusili.

„UNIKUM“ ni rastlinska margarina.

„UNIKUM“ se izdeluje iz najčistejše goveje masti (Kernfett) s velepasteurizirano smetano in ima vedno tega najvišjo redilno vrednost ter je v resnici zdrava.

„UNIKUM“ ni umetniški izdelek, temveč najčistejši naravni produkt.

„UNIKUM“ je 50% cenejša nego navadni puter in garantirano mnogo izdatnejša.

SAMO BLAIMSCHEIN „UNIKUM“ je s stalno državno kontrolo varovana in je to na vsakem zavoj razvidno.

Cenjena gospodinja!

Ne pustite se vlad tega z drugimi naznanili zapeljati in rabite kot nadomestilo za puter, kadar

pečete

cvrete

kuhate

za kruh s putrom

BLAIMSCHEIN'S „UNIKUM“-MARGARINO

Se dobi povsod.

Poizkušnja gratis in franko.

Združene fabrike za margarino in puter, DUNAJ XIV.

Lasna voda Eau Végétal

se od avtoritet po posebnih receptih po dr. Adler & Co., Dunaj III., izdeluje; najboljšje priporočeno kot idealno sredstvo za preprečevanje izpadanja las in odpravo glavnih šup.

Pristno le z varstveno znamko!

Edina razprodaja za Ptuj:

Josef Körner, frizér

v Ptuj.

633

in davne

1 kila sivih, šlisanih K 2.—, boljnjih 240, napol belih prima 280 K, belih K 4.—, prima kot davni mehkih K 6.—, veleprima K 7.—, 8.— in 960. Davne sive K 6.—, 7.—, bele prima K 10.—, prsni flamm K 12.—, od 5 kil naprej franko.

Gotove napolnjene postelje

iz tesno-nitnega, rdečega, plavega, rumenega ali belega inleta (bankinga), 1 tuhent, ca. 180 cm dolga, 120 cm široka, skupaj z 2 blazinama za glavo, vsaka ca. 60 cm dolga, 60 cm široka, dovolj napolnjeno z novim, sivim, flavmasti in trajnim perjem za postelj K 16.—, napol davne K 20.—, damsko perje K 24.—. Posamezne tuhne K 10.—, 12.—, 14.—, 16.—. Posamezne blazine za glavo K 3.—, 350, 4.—, Tuhne 200:140 cm velike K 13.—, 15.—, 18.—, 20.—. Blazine za glavo 90:70 cm velike K 450, 5.—, 550. Spodnje tuhne iz najboljšega gradla 180:116 cm velike K 13.— in 15.— pošlje od 10 K naprej franko po povzetju ali naprej-plačilu 659

Max Berger, Deschenitz a 115 (Böhmewald).
Brez rizike, ker je izmenjava dovoljena ali se vrne denar. Bozato ilustrovani cenik vsega postelnega blaga zastoj

Priznana solidna stara firma orodja

Franz Sodja

fabrika pušk

v BOROVJAH na Koroskem

razpošila na zahtevo svoj cenik vsakemu

zastoj in franko.

Vi dobite tu iz prve roke izborne ročne izdelke. Največja gotovost strela, brez konkurence, najnižje cene.

Pošiljatev na vpogled radovoljno brez

kupne obveznosti.

Lastni uspeh s streljanjem s kroglo: avstrijsko zvezino mojsterstvo in razna društvena mojsterstva. 709

Pozor posestniki, za stavbo hiš!

Zagorsko belo apno, Portland- in Romancement, traverze in stare „Eisenbahnsine“, opeka za streho in vse železne potrebnosti se kupi po fabriški ceni in najceneje samo pri 363

Hans Andraschitz

tovarniška zaloga železa, cementa in apna v Mariboru, Schmidplatz Nr. 4.

Previdnost!!

786

K 3.— ura z veržico
priveskom in futeralom

stane moja prava ameriška anker-remontar-ura, najfinejša zaniklana, 36 urno dobro regulirano anker-kolesje, skupaj z lepo niklasto veržico, priveskom in futeralom, dokler traja zaloga, vse skupaj le

K 3.— en kos.

3 leta pisarne garancije. —

Poslje po povzetju.

3 leta pisarne garancije. Pošiljatev po povzetju.

Radium
svetilna budilnica

20 cm visoka, cifermica z zalcu prirejeni z maticami bujočo substanco, svetli tako da se čas lahko natanko čita.

Cena enega kosa . . . K 1.—

Z dvojnimi zvonci . . . K 1.—

S štirimi zvonci . . . K 1.—

Radium-godbeni budilnica . . . K 1.—

Poslje po povzetju.

Max Böhnelt,

DUNAJ, IV., Margaretenstrasse 2751.

Originalni fabrični cenik s 5000 podobami zastoj in franko

Razglas.

Na kuharski šoli v

„Deutsches Mädchenheim“ v Ptuj

se odda nekaj prostih mest za revne kmetijske hčerke, ki se hočejo kuhati naučiti. Dekleta dobijo vso oskrbo in stanovanje; v svojem prostem času pa se jih porabi v službi za domače gospodinjstvo. Prošnje je vložiti čimhitreje pri mestnem uradu v Ptuj.

J. Ornig l. l.

župan.

Ogenj!!

Pri vsaki hiši je treba ali-galic. Kupujte, in zahtevajte po vseh trgovinah „Stajer-čeve užigalice“. Glavni zal. firma brata Slawitsch v Ptuj.